

“विद्ययेव समं कामं मर्त्यं ब्रह्मवादिना ।
आपद्यपि हि घोरार्थां नलेनामरिणे वपेत् ॥”)
समयः, पुं, (सम्यगेतीति । सम् + इण् गतौ +
पचाद्यच् ।) कालः । (यथा, उत्तरचरिते १ अङ्के ।

“समयः समवर्त्तत इवैव यत्र मां
समनन्दयत् सुसुखि । गौतमार्पितः ।
अयमाद्यहीतकमनीयकङ्कण-
स्तव स्यात्समानिव महोत्सवः करः ॥”)

प्रपथः । आचारः । (यथा, महाभारते ।
१३ । ६० । ५० ।

“ऋषीणां समये नित्यं ये चरन्ति युधिष्ठिर ।
निश्चिताः सर्वधर्मज्ञास्तान् देवान् ब्राह्मणान्
विदुः ॥”)

सिद्धान्तः । संवित् । इत्यमरः । क्रियाकारः ।
निर्देशः । भाषा । (यथा, महाभारते । ५ ।
३३ । ११६ ।

“देशाचारान् समयान् जातिधर्मान्
बभूवते यः सः परावरजः ॥”)
सङ्केतः । इति मेदिनी । (यवहारः । यथा,
मनुः । १० । ५३ ।

“न तेः समयमन्विच्छेत् पुरुषो धर्ममाचरन् ॥”)
सम्यत् । नियमः । (यथा, भागवते । ३।२.२।२८ ।

“अतो भजिष्ये समयेन साध्वीं
यावत्तेजो विभ्रयादात्मनो मे ॥”)

अवसरः । इति हेमचन्द्रः ॥ * ॥ कालप्रशंसा ।
यथा,—

परशुराम उवाच ।

“राजेन्द्रोत्तिष्ठ समरं कुरु साहसपूर्वकम् ।
कालमेदं ज्यो नृणां कालमेदं पराजयः ॥
काले मिहः शृगालश्च शृगालः सिंहमेव च ।
काले यात्रं नरो हन्ति गजैर्न हरिणश्च यथा ॥
महिषं मलिका काले गण्डुश्च यथोरगः ।
किङ्करः स्तोति राजेन्द्रं काले राजा च किङ्क-
रम् ॥

इन्द्राश्च मनवः काले काले राजा मरिष्यति ।
तिरोहिता च प्रकृतिः काले श्लोक्याविग्रहे ॥
मरिष्यन्ति सुराः सर्वे त्रिलोक्याश्चराचराः ।
सर्वे काले लयं यान्ति कालो हि दुरतिक्रमः ॥
कालस्य कालः श्लोक्याः स्रष्टुः स्रष्टा यथेच्छया ।
मेहनां चैव संहर्तुः पातुः पाता परात्परः ॥
महास्थूयान् स्थूलतमः सूक्ष्मात् सूक्ष्मतमः लघुः
परागुः परमः कालः कालश्च कालमेदकः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखण्डे ४० अध्यायः ॥ * ॥
अपि च ।

“कालः करोति संसर्गं बन्धनां बन्धुभिः समम् ।
कालः करोति विच्छेदं विरोधं प्रीतिमेव च ॥
कालः सृष्टिश्च कुरुते कालश्च परिपालनम् ।
कालः करोति मानन्दं कालः संहर्तते प्रजाः ॥
सर्वं दुःखं भयं शोकं चरां स्रष्टुश्च लक्ष्म च ।
एवं कर्मानुरोधेन काल एव करोति च ।
सर्वं कालकृतं तात विस्मयं न ब्रज ब्रज ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ६० अध्यायः ॥

अथ कालनिरूपणम् ।

“आनन्दनन्दनस्यैव परिपूर्णतमस्य च ।
शृङ्खलकालगतिं वक्ष्ये महीयज्ञानगोचराम् ॥
नराणाञ्च पितृणाञ्च सुराणाञ्चपि ब्रह्मणः ।
नागानां राक्षसादीनां तत्परेषाञ्च पुत्रक ॥
कथयामि निगूढार्थं सावधानं निशामय ।
सर्वस्वाच्च परः खूलः सर्वधाधरो महान्
विराट् ॥

यस्य लोमसु विश्वानि चासंस्थानि च तानि च ।
सर्वस्वाच्च परं कृत्यं परमाणुं निशामय ॥
कालारम्भात्मकं सर्वस्थानूच्चं परमीपसितम् ।
परमः सद्भिषेवाणामनेकोऽयुतशस्तथा ॥
परमाणुः स विज्ञेयो बृहन्मन्त्रभ्रमो यथा ।
परमाणुद्वयेनायुस्त्वयरेणुस्तु ते त्रयः ॥
त्रयरेणुत्रिकेणापि चतुरिक्ता मनौषिभिः ।
वेधस्तुष्टिप्रतेनैव त्रिवेधेन जवस्तथा ॥
त्रिलवेन निमेषश्च त्रिनिमेषश्च चक्षुः ।
काष्ठा पञ्चचक्षुर्नैव लघुश्च दशकाष्ठया ॥
लघुपञ्चदशे दण्डस्तत्प्रमाणं निशामय ।
द्वादशाङ्गुलपल्लोम्ना च चतुर्भिस्तुरङ्गुलेः ॥
स्वर्णमापैः कृतच्छिद्रं यावत् प्रच्छन्नलघुतम् ।
दण्डद्वये च सृङ्गैः षष्टिदण्डात्मिका त्रियः ॥
तदष्टभागः प्रहरः प्रमाणश्च निरूपणम् ।
चतुर्भिः प्रहरे रात्रिश्चतुर्भिर्दिनमेव च ॥
त्रिपञ्चदशेनैव पञ्चमानं प्रकीर्तितम् ।
पञ्चद्वयेन मासः स्यात् शुक्लकृष्णाभिधेन च ॥
ऋतुर्मासद्वयेनैव तत्तृषट्केनैव वत्सरः ।
वसन्त्योषावर्षाश्च शरद्हेमन्तशीतकम् ॥
वर्षाः पञ्चविधा ज्ञेयाः कालविद्विर्निरूपिताः ।
संवत्सरः प्रवत्सरश्च इलावत्सर एव च ॥
अनुवत्सरो वत्सरोऽयमिति कालविदो विदुः ।
अब्दो द्विषट्कमासेश्च तन्नाम शृङ्खल चोद्व ॥ * ॥
वैशाखो ज्येष्ठ आषाढः श्रावणो भाद्र एव च ।
आश्विनः कार्तिको मार्गः पौषो माघस्तु
फाल्गुनः ॥

चैत्रस्तु चरमो ज्येष्ठो वर्षशेषो निरूपितः ।
वसन्तश्चैत्रवैशाखौ माघौ युग्मेन कीर्तितः ॥
ज्येष्ठाषाढौ द्वयेन औष्ण्यस्तु परिकीर्तितः ।
वर्षा श्रावणभाद्रेण चाश्विने कार्तिके शरत् ॥
मार्गो पौषे च हेमन्तः शिशिरो माघफाल्गुने ।
अब्दस्तु चायने हे चैवोत्तरे दक्षिणायने ॥
माघादिषट्कं नियतं उत्तरायणमीपसितम् ।
श्रावणादिमाघषट्कं दक्षिणायनमेव च ॥
माघादाषाढपथ्यन्तं दिनद्विं क्रतेय वै ।
नक्तं दृढं आषाढाच्च पौषपथ्यन्तमेव च ॥ * ॥
प्रतिपदः पूर्वमान्नः शुक्लः पक्षः प्रकीर्तितः ।
पूर्वभागाः प्रतिपदः अमावास्यान्त एव च ॥
लघुपञ्चस्तु विज्ञेयो वेदविद्विर्निरूपितः ।
द्वितीया च तृतीया च चतुर्थी पञ्चमी तथा ॥
षष्ठी च सप्तमी च वृद्धमी नवमी तथा ।
दशम्येकादशी चापि द्वादशी च चयोदशी ।
चतुर्दशी ऋतुर्वादिनस्तु गणनं स्मृतम् ॥ * ॥

अश्विनी भरणी चापि कृत्तिका रोहिणी तथा ।
मृगशिरास्तार्द्रा च नक्षत्रे हि पुनर्वसुः ॥
पुष्याश्लेषा मघा चैव पूर्वा चोत्तरफल्गुनी ।
हस्ता चित्रा तथा स्वाती विशाखा चाशुभा-
धिका ॥

ज्येष्ठा मूला तथा ज्येष्ठा पूर्वाषाढोत्तरा तथा ।
अवगाप्यभिजिच्चैव धनिष्ठा च प्रकीर्तिता ॥
ततः श्रतभिषा ज्येष्ठा पूर्वभाद्रपदस्तथा ।
तथोत्तरस्तु विज्ञेयो रेवती चरमा स्मृता ॥
अष्टाविंशच्च नक्षत्रं कलत्रं श्रुतिनोद्व ॥
क्रमेण ताभिः सार्द्धं च चन्द्रस्तित्तिष्ठति नित्यशः ॥
सप्तविंशतिनक्षत्रं कलत्रश्च श्रुतौ श्रुतम् ।
अभिजिच्छ्रवणाच्छाया तेनष्टाविंशतिः स्मृता ॥
एकदा च मघौ चन्द्रो रोहिण्या रामया सह ।
रेमे दिवाविशं दृष्ट्वा श्रवणा च चुकोप सा ॥
ह्यायां दत्त्वा च चन्द्राय ययौ तातान्तिकं
भिया ।

ततः पितरमः नीय सा प्रचक्रे विभागकम् ॥
वभूव तेन नक्षत्रमभिजिज्ञामकं पुरा ।
एतत् श्रुतं लघुसुखाच्छतश्रेष्ठं च पर्वते ।
नक्षत्रं कथितं वक्ष्ये तिथ्यां भ्रमति निवृत्तः ॥ * ॥
योगश्च करणश्चैव मद्ब्रह्मणि निशामय ।
विष्कम्भः प्रोतिरायुश्चान् सौभाग्यः शोभनस्तथा ॥
अतिगण्डः सुकम्पा च हृतिः शूलस्तथैव च ।
गण्डो दृढिर्बुधश्चैव याघातो हर्षणस्तथा ॥
वज्रश्चाष्टग्यतीपातो ऋषीयान् परिचः शिवः ।
सिद्धः साध्यः शुभः शुक्रो ब्रह्मेन्दो वैदित्तस्तथा ॥
कीर्तितस्तु योगगणः करणं श्रूयतामिति ।
ववश्च बालवश्चैव कौलवस्तेतिलस्तथा ॥
गरश्च वणिजश्चापि विष्टिश्च शकुनिस्तथा ।
चतुष्पाचापि नागश्च किन्तुर्न इति कीर्तनम् ॥
नराणाञ्चापि मासेन पितृणाञ्च दिवाविशम् ।
शुक्ले तेषां दिनश्चापि लघुं नक्तं प्रकीर्तितम् ॥
वत्सरेण नराणाम् सुराणाञ्च दिवाविशम् ।
दिनन्तेषामुत्तरेण नक्षत्रं दक्षिणायने ॥
मन्वन्तरस्तु दिव्यानां युगानामेकसप्ततिः ।
मनोरायुः परिमितं शक्रत्यायुः प्रकीर्तितम् ॥
पञ्चविंशतुसहस्रश्च तथा पञ्चशतं परम् ।
तत्र सूर्यगतितर्नास्ति शक्रपातानुसारतः ॥
युगानां षष्टिमधिकं नराणाञ्च प्रकीर्तितम् ।
कालेनैतेन शक्रस्य पतनश्च मनोस्तथा ॥ * ॥
चतुर्दशेन्द्रावच्छिन्नकालेन ब्रह्मणो दिनम् ।
एतेनैव च तदयुक्तं घातुर्दिवानिशम् ॥
एवमेतेषां निपतनं बोद्धव्यं तद्दिवानिशम् ।
तत्र सूर्यगतितर्नास्ति शक्रपातानुसारतः ॥
दिवानिशश्च जानन्ति ब्रह्मलोकनिवासिनः ।
दण्डद्वये जवपत्नं शक्रपातेन तत्पलम् ॥
एवं त्रिंशद्दिनेनैव घातुर्मासः प्रकीर्तितः ।
अब्दो द्वादशभिर्मासैरेवन्तस्य श्रान्तयुगः ॥
ब्रह्मणः पतननैव निमेषः शौहररपि ॥ * ॥
घातुः पातायुसारेण वैकुण्ठेन दिवाविशम् ।
तत्र सूर्यगतितर्नास्ति चैव मोक्षोक्ततः स्मृतम् ॥